

fladen hørte op, begyndte enten Middelalderen eller Tomheden.

Paa en vis Maade kunde Omfanget af Nathans Betydning derfor bedst maales paa hans Modstandere. Hos adskillige af disse syntes han at have vakt den virksomme Lidenskab, den fanatiske Glød, han forgæves havde søgt at indblæse sine Medkæmpere. Endnu sporedes det religiøse Bagstræv dog ikke stærkt her i Hovedstaden, hvor Sindene var for optagne af det nyskabte Forretningsrøre. Ude i Provinserne derimod, især paa Landet, voksede det sig stærkt i Stilheden og samlede sig om Præstegaarde og Højskoler som en Hær omkring sine Fæstninger.

*

*

*

Efter at man havde rejst sig fra Bordet, gav Per og Jakobe en Slags Kur i et Hjørne af Havesalen, hvor den store Krystallysekrone nu var tændt.

Blandt de første, der kom hen for at hilse paa dem og trykke Pers Haand, var Proprietær Nørrehave. Med sin allertrohjertigste Snurren paa r'et udtrykte den svedne Jyde sin overordenlige Beklagelse af, hvad der den foregaaende Dag var sket hos Max Bernhardt, og forsikrede, at han for sit Vedkommende aldeles ikke havde samstemmet med denne »i Opfattelsen af Situationen«.